

ningen stillede Ændringsforslag til § 20, skal jeg sige, at vi forstaar, at der kan komme Vanskeligheder i visse Landsogne med Hensyn til Fyldestgørelsen af Kirkebetjentens Virksomhed; og da Ændringsforslaget ikke gaar videre end til at give Ret til at frembære Ønsker, idet Afgørelsen kommer til at ligge hos Kommunalbestyrelsen, kan vi tiltræde dette Ændringsforslag.

Et Par Ændringsforslag har vi tiltraadt sammen med det øvrige Udvalg uden speciel Begejstring, men uden at ville gøre Modstand. Det gælder Ændringsforslag Nr. 49 til § 27. Fra anden Side er der blevet udtalt stærk Betænkelighed ved, at der i Lovforslagets Affattelsesform af denne Paragraf var Tale om f. Eks. at „fremme et sundt kristeligt Liv“ og „Formaal, som en kristelig Menighed bør have Interesse for“. Nu har vi nylig hørt, i hvilken Grad, mærkeligt nok, Ængstelsen for Hykleri og Skinhellighed kan være til Støde hos enkelte Medlemmer, og jeg maa formode, at det er noget lignende, der bevirker, at saa saare der findes Ordet „kristelig“ i Forbindelse med Menighedsraad, er man næsten ved at besvime. I alt Fald er der blevet talt meget stærkt op om, at det maatte der ikke staa, det vilde være at paatrykke Menighedsraadet et andet Præg. Saadan taler man samtidig med, at man fra samme Sider meget bestemt hævder, at det, man overalt vil gøre, er at fremme det aandelige Liv i Kirken. Jeg maa formode, at dette aandelige Liv dog er kristeligt, da der er Tale om en kristen Kirke. Det er derfor mærkeligt, at Uvillien netop kommer fra Kanter, der saa stærkt taler om, at man burde fremme det frivillige kristelige eller aandelige Liv. I § 23 i den nuværende Menighedsraadslov er der faktisk givet ganske den samme Ret, selv om den bruger andre Udtryk. Vi har derfor kunnet gaa med til den nu foreslaaede Affattelse, idet vi ikke kan anerkende det, der er udtalt fra en enkelt Side i Betænkningen, at der ved den foreslaaede Affattelse af § 27 er givet en *udvidet* Ret. Vi mener ikke, at der er givet nogen som helst anden Ret end den, der ligger i den nuværende Lovs § 23. Vi mener derfor ikke, at der sker nogen som helst Realitetsændring ved at slette de anførte Ord. Men naar disse Ord efter nogles Mening er saa forfærdelig uheldige, og naar Menighedsraadene i enhver Henseende ogsaa efter den gamle Lov har den samme Ret til at tage sig af kirkelige og kriste-

lige Opgaver, kan vi gaa med til den ønskede Ændring.

Noget anderledes forholder det sig med Hensyn til vor Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 36 til § 14. Den Indsættelsehandling, som er omhandlet i denne Paragrafs sidste Punktum, er foreslaaet indført, fordi man i Sønderjylland havde denne Skik. Jeg kunde have ønsket, at der skete den Ændring i de paagældende Forslag, saa Kravet om enstemmig Beslutning i Menighedsraadet bortfaldt, saaledes at det blev Majoriteten af Menighedsraadet, der tog Beslutning paa dette Punkt ligesom paa alle andre. Imidlertid, hele denne Passus om Indsættelsen fandt i Udvalget megen Misbilligelse, man vilde hellere have den fjernet; og da en Fjernelse af hele Bestemmelsen virker paa ganske samme Maade som en Udslettelse af Ordet „enstemmig“, idet det da efter Loven, som den forhaabentlig bliver vedtaget, vil være muligt for ethvert Menighedsraad med Majoritet at bestemme, om der skal være Indsættelsehandling eller ikke, har vi kunnet gaa med til denne Ændring. Jeg vil blot tilføje, at naar det er blevet nævnt, at en saadan Indsættelsehandling betød en Slags Ordination, er det en Tale, som jeg aldeles ikke fatter. Det forekommer mig ganske misvisende, hvis man ved, hvad Ordination betyder i vor Kirke. Der er her Tale om en højtidelig Indførelse, ligesom naar der er Tale om Introduktion ved Provsten af en Præst. Det er lige saa lidt Ordination. Og det er aldrig blevet opfattet saaledes, hvor man har en „Ældste“-Introduktionshandling.

Det er kun disse faa Punkter, hvor vi har noget at bemærke med Hensyn til Lovforslaget om Menighedsraad. Med Hensyn til alt det øvrige vedrørende de principielle Punkter, den særlige Valgliste, Forholdet til Præstevalg o. s. v., har vi udtalt os. Det vil derfor være det høje Tings Medlemmer bekendt, hvorledes det konservative Folkepartis Stilling er paa disse Punkter.

Povisen: Heller ikke jeg skal i Forbindelse med de foreliggende Ændringsforslag søge genoptaget den principielle Debat fra første Behandling. Jeg maa dog maaske lige sige til den højtærede Kirkeminister, at naar han ved første Behandling en Smule overlegent udtalte, at de Lovforslag, han her førte frem, var en Vogn, der kørte ustandselig frem, selv om der var nogle enkelte unge Mennesker, der søgte at holde igen, saa har dog maaske Tiden, der er gaaet, belært den